

5. Sen, v ktorom sa zrkadlí saleziánska charizma

Don Bosco nám so všetkou zodpovednosťou povedal, že keď mal asi 9 rokov, mal sen. Aj keď ho pomerne dobre poznáme, nezaškodí nám, keď sa k nemu vrátíme aj v tomto mesiaci, keď budeme s radosťou a vďačnosťou sláviť sviatok nášho otca. Pozrime sa teda do niekoľkých podrobností tejto jeho rozpravy.

1. Uprostred mladých. Na pozadí celého sna sú stále prítomní mladí ľudia, chlapci, s ktorými sa Janko Bosco hrá. No nie je tam len hra a radosť, sú tam aj neporiadky a napätia. Tento sen nám teda nepredstavuje nejaký romantický pohľad na nevinnú mladosť a títo chlapci nezodpovedajú ani post-modernému mýtu, v ktorom sa prehlasuje, že mladosť je obdobie spontánneho konania a neustálej otvorenosti k zmenám – preto by sme sa všetci mali snažiť o to, aby sme boli večnými adolescentami. Chlapci zo sna sú veľmi realisticky vykreslení: hrajú a hádajú sa, zabávajú sa, ale ich smiech je aj plný nadávok a rúhania sa. Nie sú len prirodzene dobrí, ako hovoria zástancovia spontánnej pedagogiky, ani nie sú schopní byť sami sebe učiteľmi, ako sa to snažil prehlásiť J. J. Rousseau. Títo mladí ľudia potrebujú prítomnosť niekoho, kto im pomôže, kto ich poučí, ale zároveň bude s nimi.

2. Správna prítomnosť. Janko Bosco bol medzi nimi. Ale jeho spôsob nebol správny. *Nie bitkou, ale dobrotou a láskou ...* Salezián vie, že má byť pre mladých a medzi mladými. To je jeho prvé úsilie: Neopustiť pole, ktoré mu bolo zverené. Potom nasleduje druhé základné, celoživotné úsilie: *uvažovať a hľadať spôsob ako byť prítomní medzi mladými.*

3. Saleziáni stoja uprostred. Niekomu by sa mohlo zdať, že postaviť sa pred mladých je zložité, že on už na to nemá alebo ani nikdy na to nemal. Ale v popise tohto postoja si nevšímajme všetky možné dôvody a prekážky, všimnime si nedostatok tohto výrazu: *postaviť sa pred mladých.* Malý Janko Bosco sa ocitol medzi Pánom a mladými. Salezián nie je kresťan, ktorý nadobudol odvahu alebo má presvedčenie, že má dary a schopnosti venovať sa mladým. Salezián je ten, ktorý porozumel, že má stáť medzi Pánom a mladými, lebo Pán ho túži použiť preto, aby premenil mladých, aby sa mladí stali radostným spoločenstvom okolo Pastiera.

Božie slovo

⁷ A Pán hovoril Mojžišovi: "Chod', zostúp, lebo tvoj ľud, čo si vyviedol z egyptskej krajiny, robí zle!" ⁸ Veľmi rýchlo odbočili z cesty, ktorú som im určil. Urobili si liate teľa, klaňali sa mu, priniesli mu obeť a vykrikovali: "Toto je tvoj boh, Izrael, čo ťa vyviedol z egyptskej krajiny." ⁹ Potom Pán povedal Mojžišovi: "Videl som, čo je to za ľud. Pozri, je to ľud nepoddajnej šije! ¹⁰ Teraz ma nechaj, nech zahorí môj hnev proti nim a vyhubím ich! Teba však urobím veľkým národom." ¹¹ Ale Mojžiš sa pokúšal upokojiť Pána, svojho Boha, a hovoril: "Prečo by mal, Pane, vybušiť tvoj hnev proti ľudu, ktorý si ty mohutnou silou a mocnou rukou vyviedol z egyptskej krajiny?!" ¹² Prečo by mali Egypťania vraviť: "V zlovôli ich vyviedol, aby ich zmárnil na horách a vyničil ich zo zemskeho povrchu?!" Odlož svoj prudký hnev a maj zľutovanie nad nešťastím svojho ľudu! ¹³ Spomeň si na svojich služobníkov Abraháma, Izáka a Izraela, ktorým si na seba samého prisahal a prisľúbil: "Rozmnožím vaše potomstvo ako hviezdy na nebi a celú túto zem, o ktorej som hovoril, dám vášmu potomstvu, aby ju vlastnilo na večné veky!" ¹⁴ A Pán oľutoval nešťastie, ktorým chcel navštíviť svoj ľud. (Ex 32)

- Byť medzi mladými nie je len zdroj radosti a povzbudenie, ale aj úloha Mojžišova, ktorý si uvedomuje, že *byť prostredníkom medzi Bohom a ľuďom vôbec nie je príjemné a ľahké*. Je to poslanie, na ktoré bol povolaný
- Salezián je *zástanca mladých* – nie tým, že ospravedlňuje a toleruje ich chyby, ale tým, že stojí medzi nimi a Bohom a prosí za nich

4. **Požehnaný pocit neschopnosti.** Janko Bosco neprežíva v stretnutí sa s Pánom, ani v stretnutí sa s jeho matkou, žiadne sladké chvíle. Čím dlhšie sen trvá, tým viac je zmätený a všetko končí plačom. Možno by sme to mohli vyčítať Ježišovej matke. Ale ona sama, ako dobrá matka vie, že každý povolaný potrebuje pocítiť svoju neschopnosť. Aj ona sama, keď počula hlas anjela *sa zarazila*, niektorí prekladajú, *aj sa zľakla a namáhavo musela uvažovať*, ako sa môže stať to, čo od nej chce Boh. Preto má trpezlivosť so svojím malým Jankom, kladie mu ruku na hlavu a nebojí sa jeho momentálneho plaču. Boh sa nebojí ani našich plačov, túži len po jednom: aby sme si uvedomili, že *nemožné je priestorom Boha*.

5. **Dostali sme matku a učiteľku.** Naše povolanie je eminentne mariánske. Mariánska úcta nie je dajaký voliteľný alebo odporúčaný prvok našej spirituality. Nasledovať dona Bosca znamená prísť k Ježišovej a matke a prijať ju ako matku a učiteľku.

(Podľa: don A. Bozzolo, *Príspevok na Kongrese Márie Pomocnice*, Fatima 2024)

Naša situácia

1. Čo pre mňa znamená sen z deviatich rokov? Viem v ňom nájsť moje povolanie?
 2. Ako hodnotím moju prítomnosť medzi mladými – kvantitatívne a kvalitatívne.
 3. Čo by nás mala Mária naučiť v našom saleziánskom pôsobení?
 4. Ako vidím svoje/naše nemožné skutočnosti? Čo je pre nás nemožné v našom stredisku?
- *Toto sme spoznali a hlbšie si uvedomili*
 - *Toto by sme mohli zmeniť v našej životnej praxi*